

[Carl Petersen.]

der ellers vil opstaa visse Vanskeligheder for disse smaa Laan.

Jeg er dog klar over, at den nu foreslaaede Form for Finansieringen ogsaa betyder en Forbedring. Efter den nugældende Lov kan der kun gives Laan til dem, der ikke paa rimelige Vilkaar ad anden Vej kan fremskaffe Midlerne, som det hedder i Loven, og dette har bevirket, at selv om enkelte Laansøgere tilsyneladende har været velstillede, har denne Velstillethed ikke altid givet sig Udtryk i, at de turde give sig i Lag med disse Grundforbedringsarbejder, idet de nemlig har frygtet ikke at kunne rejse de nødvendige Midler.

Efter den nu foreslaaede Ordning er der ingen Begrænsning for Laanenes Størrelse opefter; der er kun den Begrænsning, at Tilskuddet ikke maa overstige 30 000 Kr. Dette maa afgjort betragtes som en Forbedring. Nu er det kun Landmanden selv, der skal afgøre, om han vil søge Laan eller nøjes med det Tilskud, han er henvist til.

Som Sikkerhed for Laanene gives der Fortrinsret paa samme Maade som i den nugældende Lov for Statslaanene. Jeg vil haabe, at den absolutte Sikkerhed, disse Laan saaledes faar, maa bevirke, at der ingen Vanskeligheder bliver ved at laane, og at denne gode Sikkerhed maa fremkalde Laan til den mindst mulige Rente.

En meget væsentlig Forbedring er det, at Loven faar en varig Karakter, saaledes at Arbejdet nu vil kunne tilrettelægges paa en mere tilfredsstillende Maade.

Bestemmelserne om Tilskud er i alt væsentligt de samme som i den nugældende Lov, og jeg skal derfor afstaa fra at komme nærmere ind herpaa. Derimod vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til de Paragraffer, der betyder en Afgivelse fra den Lov, som nu gælder.

Lovens § 1 bestemmer — efter at der er gjort Rede for, hvad man forstaaer ved Grundforbedringsarbejder —, at Laanene skal afdrages paa 10 Aar med $\frac{1}{20}$ halvaarlig. Det vil altsaa sige, at Afdragstiden begynder med det samme, naar Laanet optages. Dog kan der, hedder det i Paragraffen, hvis Grundforbedringsudvalgets Samtykke kan opnaas dertil, indrømmes en Afdragsfrihed paa indtil 5 Aar. De bedre økonomiske Tilstande, der er i Landbruget, set i Forhold til Aaret 1933, gør det vel forsvareligt, at man ikke regner med en almindelig Afdragsfrihed paa 5 Aar, men jeg kan dog ikke undlade at gøre opmærksom paa, at naar det drejer sig om at yde Laan

til et Grundforbedringsarbejde, maa man tage i Betragtning, at det Merudbytte, som man forventer efter dette Arbejde, ikke indfinder sig hverken det første, det andet eller det tredje Aar. Der kunde maaske heri ligge en saglig Begrundelse for, at man opretholdt en Afdragsfrihed for alle paa 5 Aar. Det er et Spørgsmaal, som vi kan drøfte i Udvalget.

I § 3 bestemmes der, at naar Arbejdet er fuldt udført paa fyldestgørende Maade, og Formanden for det i Loven nævnte Udvalg har attesteret dette, kan Pantebrevet tinglyses. Jeg vil ogsaa her lige gøre en Bemærkning, fordi jeg finder, at den Form maaske ikke er helt heldig. Det vil sikkert skabe visse Vanskeligheder for vedkommende at rejse de nødvendige Midler til Udbetaling af Arbejdsløn, saa længe Arbejdet er under Udførelse. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage under Overvejelse, om ikke denne Paragrafs Udformning kunde blive noget i Retning af de Regler, man har for Høstpantebreve, hvor man tinglyser Pantebrevet, og hvis Laanet ikke anvendes inden for et bestemt Tidsrum, glider det automatisk ud af Tingbogen igen. Saa var man sikker paa, at de Midler, der skal anvendes, var bevilget paa det Tidspunkt, da vedkommende begyndte paa Arbejdet, og sikret til Udbetaling, efterhaanden som Arbejdet skred frem.

I § 5 bestemmes det, at Udvalget sammensættes paa en Maade, der i alt væsentligt er den samme som efter den nugældende Lov; dog ønsker man at supplere det med et Medlem for Kreditorerne. Det er vel kun en nødvendig Omstændighed efter den Udformning, som Lovforslaget nu har. Der er vel ikke noget at sige til, at Kreditorer ogsaa faar en Repræsentant i dette Udvalg. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at Udvalget ved denne Suppleringskommission kommer til at tælle 6 Medlemmer, hvilket kan komme til at virke uheldigt, for saa vidt der skal foretages Afstemning, og det vil man hyppigt komme ud for. Jeg vil gerne spørge, om der ikke paa en eller anden Maade i denne Paragraf kan indsættes en Passus, hvor man klart og tydeligt siger, hvordan Afstemning skal foregaa, og hvordan Flertallet skal fastslaaes ved Stemmighed, at f. Eks. Formandens Stemme bliver afgørende eller lignende.

I § 6 hedder det, at Planer og Overdragelse skal udarbejdes af Personer, som er autoriserede i Henhold til Lov af 28. Maj 1880. Det vil sige, hvis man standser her, at der tænkes paa Landinspektører, men